

Czy NZOZ może ustalić w regulaminie dłuższy niż 7 godz. 35 min. czas pracy pracowników medycznych

Norma czasu pracy w podmiotach leczniczych wynosi 7 godzin 35 minut na dobę czyli przeciętnie 37 godzin 55 minut na tydzień w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym. Obowiązuje ona we wszystkich podmiotach, niezależnie od ich statusu. Z kolei czas pracy pracowników technicznych, obsługi i gospodarczych to 8 godzin dziennie, czyli przeciętnie 40 godzin tygodniowo w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy.

Ustawa z 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, obowiązująca od 1 lipca 2011 r., w kwestii czasu pracy stosuje analogiczne regulacje jak ustawa z 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (straciła moc obowiązującą).

Czas pracy pracowników zatrudnionych w podmiocie leczniczym w przyjętym okresie rozliczeniowym (nie dłuższym jednak niż 3 miesiące), nie może przekraczać 7 godzin 35 minut na dobę i przeciętnie 37 godzin 55 minut na tydzień w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym.

Z kolei czas pracy pracowników technicznych, obsługi i gospodarczych, w przyjętym okresie rozliczeniowym, nie może przekraczać 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin na tydzień w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym.

Możliwe wydłużenie dziennego czasu pracy

Jeżeli jest to uzasadnione rodzajem pracy lub jej organizacją, w stosunku do pracowników mogą być stosowane rozkłady czasu pracy, w których dopuszczalne jest przedłużenie wymiaru czasu pracy do 12 godzin na dobę - czyli zastosowanie równoważnego czasu pracy. W rozkładach tych czas pracy pracowników, nie może przekraczać przeciętnie:

- 37 godzin 55 minut na tydzień w przyjętym okresie rozliczeniowym,
- 40 godzin na tydzień w przyjętym okresie rozliczeniowym - w przypadku pracowników zatrudnionych na stanowiskach technicznych, obsługi i gospodarczych.

Ustawa w zakresie czasu pracy nie wprowadza rozróżnienia na podmioty lecznicze będące przedsiębiorcami lub niebędące przedsiębiorcami. Przepisy te muszą być więc stosowane w każdej placówce.

Interpretacje wskazujące na możliwość przedłużenia czasu pracy np. dla pracowników medycznych powyżej normy 7 godz. 35 min. na dobę i przeciętnie 37 godz. 55 min. tygodniowo nie znajdują odzwierciedlenia w przepisach i należy je uznać za niezgodne z prawem. Są to także przepisy szczególne, które wyłączają w tym zakresie zastosowanie przepisów ustawy z 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy.

Ogólna norma czasu pracy dla pracowników podmiotów leczniczych jest normą skróconą w stosunku do przepisów kodeksowych i należy ją tak traktować. Oznacza to, że ogół pracowników podmiotu leczniczego jest obowiązany pracować 7 godz. 35 min. na dobę i przeciętnie 37 godz. 55 min. tygodniowo. Norma 8 godzinna (przeciętna 40 godzinna tygodniowa) ma zastosowanie wyjątkowe - w stosunku do określonych w ustawie stanowisk technicznych, obsługi i gospodarczych.

Kto jest pracownikiem technicznym?

Ustawa nie zawiera definicji legalnej stanowisk technicznych, obsługi i gospodarczych, nie zawiera też odesłania do przepisów wykonawczych w zakresie określenia rodzajów stanowisk dla wszystkich podmiotów leczniczych. Tym samym pozostawia uregulowanie tej kwestii pracodawcy, za pomocą przepisów zakładowych. Zatem to pracodawca ma prawo i obowiązek zakwalifikowania

poszczególnych stanowisk do grupy stanowisk medycznych, administracyjnych i innych, które obejmuje ogólna norma czasu pracy w podmiotach leczniczych (norma 7 godz. 35 min) oraz wskazania stanowisk kwalifikowanych do grupy stanowisk technicznych, obsługi i gospodarczych, które obejmuje norma 8 godzin.

Podstawa prawna:

- art. 93-94 ustawy z 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej - Dz.U. nr 112 poz. 654.
- ustawa z 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy - tekst jedn.: Dz.U. z 1998 r. nr 21, poz. 94 ze zm.

www.serwiszoz.pl